

Všudypřítomnost!

Bůh je všudypřítomný! To se učí již děti ve školách! To je lidem, kteří vůbec ještě věří v Boha, tak běžné a tak samozřejmé, že nepokládají za nutné jednou správně přemýšlet o tom, zda také skutečně vědí, co tím říkají.

Požaduje-li však někdo jednou vysvětlení, jak oni si to představují, tak mizí ihned moudrost a oni sami poznávají, že ve slově „všudypřítomný“ nespočívá přece jen ještě vědění významu.

Lidé mají sice slovo, avšak ne pochopení. A to je přece nakonec to hlavní ve všech věcech. A také vědění není k užitku, když chybí pochopení! Význam označení „všudypřítomný“ člověk zná. Avšak znát význam neznamena ještě chápat, znát smysl.

Odkazuji tedy na svou přednášku: „Život“. Bůh je život! On jediný! Všechno ostatní je jen následek pohybu, který skrze tlak vyzařování života teprve vznikl.

Člověk, který v nejnějnější modlitbě snažně o něco prosí, dostává prostřednictvím svého stanoviska spojení s místem, odkud mu může být pomoheno. To jsem řekl již jednou při mém vysvětlení o účinku modlitby. Za modlitbu nemá se však považovat prosba, nýbrž vzývání, vzývání a uctívání! Každé prohloubení lidského ducha tohoto druhu není však nic jiného než hledání spojení! Hledání spojení se Světlem, čistotou a životem! Prání lidského ducha, **touha** se při tom rozpíná. Snaží se duchovně dosáhnout ke světlým výšinám! A když při tom správně a **opravdově** hledá, tak najde, jak již bylo Kristem zaslíbeno.

Nachází **spojení** se životem! Avšak jen spojení, ne život samotný!

Takový bude také děj, když budou lidé volat po Synu Člověka. V silné, čisté touze najdou duchovně k němu **cestu**. Avšak tak jak sami stojí na **správné** cestě, tak ho také cítí ti, co směji duchovně zřít, **vidí ho** dokonce před sebou, ba často mluvícího a pojednávajícího o tom, co je velmi trápí.

Prosící najdou tedy ve své čisté touze k němu spojovací cestu. To si vtiskněte do sebe! On nejde k vám! A tak stává se, že **ve stejný čas** s ním tisíce ve vesmíru hovoří, vidí ho také před sebou, jednajícího podle druhu a zákona Světla, trestajícího nebo pomáhajícího, a on sám ... neprožívá nic z toho, navzdory tomu, že se skutečně děje to, co tito lidé vidí nebo slyší! Není tím zatížen.

Kdyby všichni tvorové v celém stvoření současně hledali k němu spojení **správným způsobem**, všichni by ho cítili, přijali také to, co se snažili vyprosit, podle druhu vážnosti a čistoty své prosby, částečně by ho i viděli, nejen ve všech místech na zemi, nýbrž ve všech světových částech současně, a přece on tím nemůže být znaven, nikdy z toho nebude oslaben ... poněvadž v něm jest **Život**, který nezanikne, nýbrž sám v sobě zůstává věčně obnoven, jinými slovy: protože „On jest!“

Kolem něj krouží lidští duchové ve svém vzniku, ve svém zrání, nebo v rozkladu. Každý jednotlivec může najít s ním spojení kdykoliv, když jen poctivě najít chce.

V soudu však bude toto spojení každému vnuceno jeho pozemským lidským bytím! S tímto pozemským lidstvím vstoupil a stojí sám současně ve **všech** druzích stvoření. A tím přijdou

všechny věci tohoto stvoření s ním bezprostředně do bližšího styku. Nemohla zůstat žádná mezera, žádná překážka pro proniknutí jeho záření. Vnesl je tím také do jemnohmotných a hrubohmotných úrovní! **Aby se na něm všechno soudilo!**

Nalézáte tedy v modlitbě nebo vážném hledání jen **spojovací cestu** k Bohu a to vám dává zdání, že je **takto** všudypřítomný, jak jste si to doposud představovali. Také ten, kdo se rouhá Bohu, nachází rychle spojovací cestu; neboť jeho cítění je přece při tom k Bohu zaměřeno, i když ve špatném smyslu. Proto jsou mnohé příklady, že takový člověk bývá velmi často již v okamžiku rouhání sražen nebo přece brzy potom. Našel spojovací cestu a živoucí síla projevila se na něm tím rychleji. Že se u něj musela uvolnit ničivě, je snad každému člověku samozřejmé. Z tohoto důvodu dějí se takovéto divy, v nichž neznalý fanatik rád vidí trestající akt Boží, zatímco ve skutečnosti to jsou a zůstávají účinky pevně stojících zákonů!

Tak bylo také všudypřítomnosti jen falešně rozuměno. Všudypřítomnost je snad lépe ještě označit slovem: **Vždy přítomný!** Tedy vždy k nalezení, pokud se hledá.

Lidi mýlily jen vnější účinky projevů událostí. Vycházeli při tom z falešného základu svého myšlení, že Bůh se zcela osobně o ně stará, o ně uchází, chrání a obklopuje je, a nemysleli na to, že **oni sami musí všechno udělat**, že musí usilovat o nutné spojení, kterého nevědomě dosahují podle zákonů stvoření vždy již v opravdové modlitbě! Rádi by nechtěli věřit, že je obklopují jen zákony Boží spočívající ve stvoření, které samočinně působíce vybavují každou odměnu nebo každý trest.

Být všudypřítomný neznamená vlastně nic jiného než moci

být dosažen z každého místa stvoření.

Avšak také to je opět možné přijmout jen s omezením; neboť to je doslovně správně, když se říká: „**Před Bohem se všechno rozplyne!**“ Je zde obrovská propast! Ani jediná bytost není schopna předstoupit přímo před Boha, dosáhnout ho, vyjma toho, kdo pochází sám bezprostředně z Boha! To je možné jen dvěma, Synu Božímu a Synu Člověka. Všechno ostatní muselo by se před ním bezprostředně rozplynout. Nikdo s vědomím by tedy nemohl nikdy stát před ním.

Lidskému duchu je tedy přece možné jen nalezení spojovací cesty k Bohu. A touto spojovací cestou je nyní po splnění a ohlášení a pro celou věčnost Syn Člověka, který byl zaslíben jako věčný prostředník. Proto dosáhne lidský duch také vždy jeho v každém případě vážného hledání! A skrze něj dostane se mu ve zpětném účinku **té** pomoci, na kterou se hledající skutečně připravil!

Tak jeví se lidem také Syn Člověka všudypřítomným, což znamená, že on, člověk, dosáhne ho při správné prosbě, tedy najde ho! V účinku je to přesně tak, jako kdyby byl Syn Člověka **u** něj; neboť v takových okamžicích je s ním přece spojen skrze cestu záření, která ukazuje také obraz Syna Člověka.

Ve **vašem působení** je tedy vedeno zpět všechno to, co se vám děje; neboť jen ve **vás samotných** je pevně zakotvena tajemná páka, která přináší váš osud, každý jednotlivý prožitek. **Jak** vy nastavíte výhybky, tam poveze vás vůz života! Nikdy na to nezapomeňte; neboť prožití každého okamžiku je s tím úzce spojeno!

Syn Člověka však jest! Byl do stvoření dosazen Bohem jakožto síla z jeho síly! Kroužíte kolem něj a všechno, co vás od něj potká, zda láska, nebo odmítnutí, **působíte vy sami** skrze své stanovisko! On stojí před vámi v každý čas, pokud ho vážně hledáte a voláte v čisté prosbě; neboť tím vstupujete na spojovací cestu k němu svým duchem, který ho vidí nebo cítí. V tomto živoucím zákoně spočívá význam všudypřítomnosti!